

Klagenemnda for tilskudd
til kulturarrangementer

Avgjørelse fra Klagenemnda for tilskudd til kulturarrangementer 18. mai 2021

Sak: 2021/689
Klager: Thomas Tivoli AS

Klagenemndas sammensetning:

Nemndsleder Tore Lunde, Kiran Aziz, Anne Margrete Fiskvik og Elin Melberg

1 Sakens bakgrunn

- (1) Thomas Tivoli AS (heretter «klager») søkte 15. september 2020 om kompensasjon som arrangør etter reglene i forskrift av 16. juli 2020 nr. 1568 om midlertidig kompensasjonsordning i forbindelse med avlysning, stenging eller utsettelse av kulturarrangementer som følge av covid-19-utbruddet (heretter «*forskriften*»).
- (2) Kulturrådet fattet vedtak om avslag den 20. november 2020, med den begrunnelse at tivoli faller utenfor kompensasjonsordningen.
- (3) Klager påklaget vedtaket 8. desember 2020. Klager har vist til at Kulturrådets avslag innebærer at omreisende tivoli som bransje avvises som kulturbærere. Det er vist til at tivoli på lik linje med musikere, drift av teater og sirkus mm. er kategorisert under næringsgruppering R – Kulturell virksomhet, underholdning og fritidsaktiviteter i Norsk standard for næringsgruppering (SN2007), som bygger på EUs tilsvarende standard (NACE Rev.2). Videre er omreisende tivoli og sirkus unntatt merverdiavgift, da disse faller inn under Skatteetatens kategorisering av kulturelle tjenester på lik linje med blant annet teater-, opera-, ballettforestillinger. Klager har anført at de ikke finner noe i forskriften som tilsier at tivoli faller utenfor kompensasjonsordningen, og kan derfor ikke annet enn å anta at Kulturrådet avviser omreisende tivolier som kultur. Det bemerkes at Kulturrådets definisjon av kulturarrangement ikke stemmer overens med øvrige instanser tolkning av kulturbegrepet.
- (4) Klager har i klagen redegjort for at kulturlivet i Norge har siden 1814 vært bygget opp ved et samvirke mellom folkekulturen og elitekulturen. Deltagelse i kulturaktiviteter gir den enkelte opplevelse, og mulighet til utvikling som menneske. Folkefester med gjøglere, artister, karuseller etc. har vært samlingspunkt i alle kulturer gjennom hundrevis av år i Europa. Det er vist til at omreisende sirkus og tivoli har sin opprinnelse i den gamle kulturen, og har klart å fornye seg slik at bransjen også i dag er attraktivt for publikum. Klager representerer et lavterskeltilbud med gratis adgang for alle, og lager jevnlig gratisarrangementer der barnehage, utsatte barn og unge inviteres til gratis moro. Klagers virksomhet sørger for opplevelse og latter til barn og familier som ikke

har økonomisk evne til å delta på kulturopplevelser. Videre har klager vist til at tivoliet bidrar årlig gjennom deltagelse på martnaer og byfester med inntekter og attraktiv underholdning til lag og foreninger.

- (5) Kulturrådet vurderte klagen, men konkluderte med at den ikke ga grunnlag for å endre eller oppheve vedtaket, jf. lov om behandlingsmåten i forvaltningssaker datert 10. februar 1967 (forvaltningsloven) § 33. Klagen og sakens dokumenter ble oversendt Klagenemnda for tilskudd til kulturarrangementer ved Kulturrådets innstilling datert 2. april 2021.
- (6) Klager har i brev datert 20. april 2021 fått informasjon om saksgangen til Klagenemnda for tilskudd til kulturarrangementer og frist til å inngi kommentarer til Kulturrådets innstilling i saken eller andre merknader.
- (7) Klagenemnda for tilskudd til kulturarrangementer avholdt nemndsmøte i saken 18. mai 2021.

2 Det rettslige grunnlaget

- (8) Det rettslige grunnlaget er forskrift av 16. juli 2020 nr. 1568 om midlertidig kompensasjonsordning i forbindelse med avlysning, stenging eller utsettelse av kulturarrangementer som følge av covid-19-utbruddet (kompensasjonsordning mai – aug.).
- (9) I forskriftens formålsbestemmelse § 1 heter det:

«Formålet med denne ordningen er å kompensere tap og merutgifter i forbindelse med utsettelse eller hel eller delvis avlysning eller stenging av arrangementer i kultursektoren som følge av pålegg gitt av statlige myndigheter i forbindelse med covid-19-utbruddet.»

- (10) Forskriften § 2 lyder som følger:

«Arrangører som i hovedsak formidler eller gjør kunst og kultur tilgjengelig til allmennheten kan søke om kompensasjon når følgende vilkår er oppfylt:

- a. Arrangøren har sin hovedvirksomhet i Norge og var registrert i Enhetsregisteret før 1. mai 2020.*
- b. Arrangøren har planlagt å avholde kulturarrangement åpent for allmennheten i Norge i perioden fra og med 1. mai til og med 31. august 2020.*
- c. Tapte billettinntekter eller merutgifter etter § 3 for arrangøren i den gjeldene perioden utgjør minimum 25 000 kroner til sammen etter eventuelle avkortninger nevnt i § 4.*
- d. Arrangøren er ikke under konkursbehandling.*

Arrangører som mottar 60 prosent eller mer av sine inntekter fra offentlige tilskudd i 2019, har ikke rett til kompensasjon etter denne forskriften.»

- (11) Av forvaltningsloven § 34 følger det at klageinstansen kan prøve alle sider av saken, og herunder ta hensyn til nye opplysninger. I dette ligger at klageinstansen fullt ut kan prøve både rettsanvendelsen, saksbehandlingen, faktum og det frie skjønn. Klageinstansen kan selv treffe nytt vedtak i saken eller oppheve det og sende saken tilbake til underinstansen til helt eller delvis ny behandling.

3 Klagenemndas vurdering

- (12) Klagen gjelder Kulturrådets vedtak om avslag på kompensasjon som arrangør til arrangementene som var planlagt gjennomført i perioden mai til august 2020. Klager har søkt om kompensasjon på kroner 5 186 386.
- (13) Det er et vilkår i forskriften § 2 første ledd at arrangører som *«i hovedsak formidler eller gjør kunst og kultur tilgjengelig for allmennheten»* kan søke kompensasjon når vilkårene i bokstav a til d er oppfylt. Nemnda fremholder at bestemmelsen må tolkes i samsvar med formålet med kompensasjonsordningen om å kompensere for tap og merutgifter i forbindelse med hel eller delvis avlysning eller stenging av *«kulturarrangementer i kultursektoren»*, jf. forskriften § 1. Begrepet *«kultursektoren»* trekker i retning av at ordningen særlig sikter seg inn mot en snevrere del av kulturlivet, og at ikke alt som omfattes av det utvidede kulturbegrepet faller innunder kompensasjonsordningen. Ordlyden i forskriften § 2 første ledd retter seg etter nemndas syn til arrangører innenfor den mer etablerte kultursektoren. I forskriften § 2 første ledd bokstav b følger det videre et vilkår om at arrangementet det søkes kompensasjon for er å anse som et *«kulturarrangement»*. Ordlyden tilsier at arrangementet som et minimum må inneholde en form for formidling av kunstnerisk eller kulturelt innhold for å kunne klassifiseres som et kulturarrangement etter forskriften.
- (14) Det er nemndas vurdering at arrangementene som klager har søkt kompensasjon for ikke faller innenfor kompensasjonsordningen for kulturarrangementer. Det er tale om en omreisende fornøylespark, som i hovedsak bidrar til underholdning for de som deltar. I klagenemndas avgjørelse i sak nr. 2021/589 la nemnda vekt på at kulturarrangementet hadde som formål *«å formidle en underholdningsopplevelse knyttet opp mot fart og spenning»*, noe som medførte at arrangementet ikke falt inn under forskriften. Det ble i avgjørelsen også lagt vekt på at fremvisningen var svært kort, og at arrangementet hadde flere fellestrekk med underholdningsopplevelser en finner i fornøylesparker. Saken har likhetstrekk med foreliggende sak, da tivoli også har som formål å gi en opplevelse til publikum som er svært kort, og som ofte knyttet opp mot fart og spenning. Etter nemndas synspunkt tilsier dette at tivoli faller utenfor hva som kan klassifiseres som et kulturarrangement etter forskriften.
- (15) Det er fremhevet fra klagers side at det ikke er noe i forskriften som tilsier at tivoli er unntatt fra kompensasjonsordningen. Videre har klager vist til at Kulturrådets definisjon av tivoli ikke stemmer overens med øvrige instanser tolkning av kulturbegrepet. Nemnda er enig i at omreisende tivolier og andre former for underholdning må anses å ha en tradisjon i både Norge og Europa. Likevel faller ikke arrangementet inn under forskriften, da kompensasjonsordningens formål ikke er å gi utdelinger til et bredt spekter av kulturuttrykk, men kun å kompensere for tapte billettinntekter og merutgifter for de arrangørene og underleverandørene som oppfyller vilkårene for kompensasjon i forskriften.

- (16) Det er på denne bakgrunn nemndas syn at tivoli ikke er å regne som «*kulturarrangement*» slik dette er ment i forskriften § 2 første ledd bokstav b. Klager oppfyller dermed ikke vilkårene for kompensasjon etter forskriften.
- (17) Klagenemnda finner avslutningsvis grunn til å nevne at Innovasjon Norge forvalter flere ulike ordninger som kan gi rett til kompensasjon for tap og utgifter, blant annet utgifter knyttet til vedlikehold, forutsatt at de nærmere vilkårene for å motta slik kompensasjon er oppfylt.

4 Vedtak

- (18) Klagenemnda for tilskudd til kulturarrangementer fatter etter dette følgende vedtak:

1. Klagen tas ikke til følge.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig vedtatt.

Bergen, 18. mai 2021

Tore Lunde

Kiran Aziz

Elin Melberg

Anne Margrete Fiskvik

Nemndsleder

Nemndsmedlem

Nemndsmedlem

Nemndsmedlem

Dokumentet er godkjent elektronisk